

гаха, съелѣкоха мѡ дѡлга-та дрѣха, та го облѣкоха въ неговѣ-ты дрѣхы; и (го) закараха да го распнѣтъ. И на излизаніе намѣриха челоуѣкъ Кириѡнинъ, на имя Сѡмонъ; него накараха да носи крѣстѣ-тъ мѡ. И като стигнаха на мѣсто-то нарицаемо Голгоѡта, което сѡ тѣлѡ Ловно мѣсто. Дѡдоха мѡ да пиѡ оцѣтъ размѣсенъ съ сѡ зѡчка; и цѡмъ вѣсна, не рѡчашѣ да пиѡ. И като го распнѣха, сподѣлиха си дрѣхѣ-ты мѡ, и хвѣрилиха жрѣбіѣ: за да сѡ съжде речѡ-то отъ прѡрока: "Раздѣлиха дрѣхѣ-ты ми помеждѡ си, и за облѣкло-то ми хвѣрилиха жрѣбіѣ," и сѣдѣха та го пазѣха тамо. И възложиха надъ глава-та мѡ обвинѣніѣ-то мѡ написано: **ТОЙЗИ ЄШЕУЄЪ ЦАРЬ-ТЪ ІУДЕЙСКЫЙ.** Тогази вѣха распнѣти съ него двѡма разбойници, єдинъ отъ десно и єдинъ отъ лѣво. И єдинъ отъ обѣсѣны-ты злодѣйцы хѡлашего, и дѡмашѣ: ако си ты Христѡсъ, избави себѣ си и насъ. А дрѡгъ отговори, и мѡ запрѣтавашѣ и казѡвашѣ: ни отъ Бога ли ни сѡ вѡишъ ты, конто си въ исто-то осѡжденіѣ? И нѣи правѣдно (смы осѡдени): за цѡто вѣспринимамы достоинѡ-то на това цѡ смы сторили; а тоѡ ницѡ зло не є направилъ. И казѡвашѣ на Исѡса: Помѡни мѡ, Господи, кога-то додѣшъ въ царѣво-то си. И рѣчѣ мѡ Исѡсъ: истина ти казѡвамъ, днѣсь цѣ вѣдѣшъ съ мене въ рай. А онѡ конто минѡваха отъ тамъ хѡлаха го, и кѡваха си главы, И дѡмаха: (ты) конто разорѡвашъ храмъ, и въ три дни го пакъ съ

градѣвашъ, спаси себѣ си; ако си Сынъ Божій, слѣзъ отъ крѣста. Подобно и прѡвосвѡщенници-ти съ книжници-ты, и старѣйшины-ты, рѡглаха (мѡ) сѡ, и казѡваха: Дрѡгы избавилъ (а пакъ) себѣ си неможе да избави: ако є Царь Израилѣвъ, нека слѣзе отъ крѣста, и цѣ повѣрѡамы въ него. Упова на Бога, нека го ѡбѡви сега, ако го ѡцѣни; за цѡто каза: Божій Сынъ съмы. Съ това съцѡ-то го уѡраваха и распнѣти-ти съ него разбойници. А отъ шѣстыѡ часъ стѡна тѣмнина по сѡчка-та землѡ, до девѡтыѡ часъ. А около девѡтыѡ часъ изѡыка Исѡсъ съ голѣмъ гласъ, и казѡвашѣ: Или, Или, лама саѡаѡдѡни? то сѣтъ: Боже мой, Боже мой, за цѡ си мѡ оставилъ? И нѣкои отъ стоѡщѣ-ты тамъ, като чѡха, дѡмаха: Илиѡ зѡвѣ той- И тоѡ часъ єдинъ отъ тѣхъ сѡ завѣчѣ, и зѣгѡба, та ѡжъ напѡли сѡ оцѣтъ и ѡжъ обѡи на трѣстѣ, и мѡ давашѣ да пиѡ. А дрѡги-ти дѡмаха: остави да видимъ да ли цѣ додѣ Илиѡ да го избави. А Исѡсъ, пакъ като изѡыка съ голѣмъ гласъ, издѡхна. И єто завѣса-та нахрамѡ сѡ раздѡра на двѣ отъ горныѡ край до долныѡ; и землѡ-та сѡ потрѣси; и камѡниѣ-ти сѡ распѡкнаха; И грѡбѡвѣ-ти сѡ раствѡриха, и много тѣлѣса на оумѡрѣлы-ты свѡтыѡ вѣстанаха, И като излѣзоха отъ грѡбѡвѣ-ты, слѣдъ негово-то вѣскрѣсеніѣ, влѣзоха въ свѡтѣи градъ, и ѡвѡхасѡ на мнозина. А стѡтѡникѣ-тъ, и съ него конто пѡзаха Исѡса, като вѡдѣха землѣтрѡсеніѣ-то, (и все,) цѡ ста-